

FOKVERSLAG CAYENNE TANGARA

- Tangara cayana.

Door: Arjen Jongejan.

De man en pop zijn gemakkelijk van elkaar te onderscheiden, de man heeft een mooie goudkleurige rug en de pop een overwegend groene. Beide vogels zijn als het ware metallic overgoten. Het zijn hoofdzakelijk insecteneters, maar vers afwisselend fruit stellen ze zeer op prijs.

Ik houd de vogels in een ruim beplante buitenvolière van 3,5 meter in het vierkant en een binnenvolière voorzien met vele kamerplanten. Dit vanwege de vochtigheid en het staat nog leuk ook. Deze binnenvolière is ongeveer 2 m lang, 1 m diep en 2,5 m hoog.

In de buitenvolière zijn een vijver en regeninstallatie. Vroeger sproeide ik met een tuinslang, afijn slang afgerold, vogels pleite. Maar nu gaat de sproei-installatie onverwachts aan onder het voeren en zowaar allemaal naar buiten en 'badden' maar.

Samen in deze volière met Japanse - en Siberische nachtegalen, 1-1 Witborst rallen, Roodpoot suikervogels en Japanse brilvogels, is het gelukt om een jonge tangara uit te laten vliegen.

Over het algemeen legt de tangara 2 of 3 eitjes, maar soms ook maar 1.

Dit koppel sleepte het nestmateriaal bestaande uit paardenhaar, sisal, kokosvezels, watten en allerlei draadjes, uit een gaaskorfje waar ze het materiaal met een beetje mocite uit konden halen. Het lijkt zelfs wel dat hoe moeilijker het is om te vergaren, des te fanatieker ze worden. Dit nestmateriaal werd naar een kanaricestkastje gebracht. Dit was rondom open, maar aan de kant van de tuin (zichtkant) werd het dicht gemaakt, zo van 'dan heb je niks in de gaten'.

Toen dit klusje achter de rug was, besloot ik om meer levend voer te gaan geven en de pop legde 2 eitjes. Deze zijn mooi gecamoufleerd; een bruingroen tintje met stippen. Het spelletje kon beginnen.

Wel, dat dacht de buurman ook; deze begon met de bouw van een serre, en wel aan de andere kant van de muur die onze tuinen scheidt en waar de volière deels tegenaan gebouwd is. Dus deze buur begon te zagen, te boren en te hameren, en stak regelmatig zijn hoofd boven de muur uit waardoor de pop de buurman recht aan keek. Ja, dat hadden de vogels niet verwacht toen ze begonnen te bouwen aan hun nest. De buurman wist natuurlijk van niks en zelfs toen deze met een slijpschijf aan de gang ging, wat grote stofwolken veroorzaakte, bleef de pop zitten.

Maar toch ging ze er ook af en toe wel even af, te vaak dacht ik. Na overleg

met de buurman bleek ook deze de vogel in de gaten te houden en meldde dat de vogel ook gelijk weer op het nest ging zitten, dus afwachten maar. Aan beide zijden van de muur ging de verbouwing door. Maar toch had ik niet verwacht dat er, keurig na 14 dagen, een jong in het nest lag. En ondanks de verbouwing en het feit dat ik geen darrenbroed, wasmotten, krekels en weideplankton gaf, groeide het jong als kool.

Meestal dumpen de Tangara soorten op een gegeven moment hun broedsel zelf op een soort natuurlijk voorgevoel. Zo van 'dit wordt niks meer, we stoppen ermee'.

In ieder geval heb ik met een oude "trouwjurk" aan een stok een vangzak gemaakt en de boeren maar even ingelicht wat ik allemaal op de fiets langs de berm van de weg aan het doen was. Dit vanwege vreemde "lachende gezichten", omdat er niet begrepen werd wat ik aan het doen was met mijn netje langs de berm van de weg. Ziet u me gaan? Met de 'vangst' die ik eerst met net en al even in de vriezer heb gehouden zijn de vogels dan heel blij. Het is een vermaak om te zien hoe de insecten langzaam weer opwarmen en zo een gemakkelijke prooi vormen voor de vogels. Ze hebben het dan heel druk en komen snavels tekort.

Maar goed, het jong groeide voorspoedig op. Zo goed zelfs dat ik te laat was met ringen. Normaal ring ik altijd alle vogels. Ondanks dat er van het voer door iedereen werd meegegeten, vloog het jong keurig na 14 dagen uit en zit nu op stok met een klurring om.

Moeder heeft ondertussen weer een eitje gelegd. Ik geef mijn vogels geen wasmotten, darrenbroed enz, alleen meelwormen en hiervan zo veel mogelijk de witte en zachte witte poppen; verder buffalo's en veel fruitvliegjes welke ik 's winters kweek. Alleen 's avonds voer ik een net met een kluit weideplankton. Daardoor wordt er misschien steeds maar één ei gelegd? Ondanks dit, 'in principe tekort'? , ligt er nu weer een jong onder moeders buik; deze is inmiddels geringd met een vaste voering van 2,9 mm. Moeder mag het eerste jong absoluut niet bijvoeren van de man, dat doet hij zelf; ze wordt net zolang achterna gezeten tot ze haar krop leegt bij de tweede spruit.

Het voer ziet er als volgt uit: Avian nectar, dit is volgens mij met Spirulina een belangrijk onderdeel van het geheel.

Daarnaast 4 soorten universceel, eivoer geel en rood met honing. Een flinke plak tahoe in kleine dobbelsteentjes gehakt, buffalo's, witte meelwormen en pinky's door elkaar. Verder nog allerlei soorten fruit wat ik krijgen kan. Daarnaast geef ik nog tomaat, augurk, komkommer en soms paprika, dit om eventuele darmstoringen tegen te gaan. Tot zover mijn broedverslag.

Vriendelijke groet van Texel en voor eventuele vragen belt u maar.
tel. 0222-318994.